

NEWS

Kun videoseinä puhuttelee jokaista erikseen

13. elokuuta 2026, Tobias Engl

Julkisessa tilassa kuvan voi jakaa. Sata ihmistä katsoo samaa näyttötaulua, ja jokainen poimii siitä sen, mikä häntä koskee. Ääni ei tähän pitkään pystynyt. Kun rautatieasemalla kuuluu kuulutus, jokainen kuulee saman äänen, samalla kielellä ja samalla voimakkuudella, koski se häntä tai ei. Ääni tilassa tarkoitti aina: yksi puhuu, kaikki kuulevat.

Siinä on jotain karkeaa, mitä emme huomaa vain siksi, että olemme tottuneet siihen. Hallissa, jossa puhutaan, useimmat sanat päätyvät väärin korviin. Se yksi kuulutus, jolla on merkitystä, hukkuu niiden monien virtaan, jotka eivät tarkoita ketään. Äänenvoimakkuus oli ainoa keino tulla kuulluksi – ja äänenvoimakkuus osuu jokaiseen.

Kuva pysyy julkisena, ääni muuttuu yksityiseksi.

Uuden sukupolven langaton ääniteknikka, Auracast, kääntää vanhan säännön pääläelleen. Tilan äänen voi jakaa useiksi raidoiksi, jotka kulkevat rinnakkain sekoittumatta toisiinsa. Halukas liittyy mukaan kuulokkeilla tai kuulokojeella ja vastaanottaa oman raitansa: oman kielensä, oman äänenvoimakkuutensa, selostuksen juuri siihen kuvaan, jota hän parhaillaan katsoo. Tila pysyy hiljaisena. Silti kuullaan.

ScreenWay yhdistää nämä raidat siihen, mitä seinällä pyörii. Videoseinä näyttää kaikille saman ja puhuttelee silti jokaista erikseen. Laiturilla yksi kuulee kuulutuksen saksaksi, toinen englanniksi, kolmas kuulokojeensa kautta kovemmalla, koska hän tarvitsee sitä. Näyttää kaikille samaa ja sanoa jokaiselle jotain muuta – se ei ole enää ristiriita.

Muutos on hiljaisempi kuin luulisi ja samalla suurempi. Jaetun tilan ei tarvitse enää sivuuttaa ketään, eikä sen tarvitse sen vuoksi olla äänekkäämpi. Ääni lakkaa olemasta melua ja saa osoitteen. Videoseinä, joka puhuttelee jokaista erikseen, on lopulta kohteliaampi kuin yksikään kaiutin, joka tarkoitti hyvää ja kohteli kaikkia samalla tavalla.